

A D

5

Augustissimam, Prudentissimam atque Optimam

ANNAM,

Primam Mag. Brit. Reginam,

DE

Sam 45

Rebus terra marique, Domi & Foris felicissime gestis.

IN PRIMIS

Edg

De Optatissima nostra cum

SCOTIS

Conjunctione & Coalitione

ORATIO

Londini primo die Maii, Anno 1707.

Prostant apud *Henr. Clements*, ad Insigne Lunæ falcatae in Cœmeterio D. Pauli, & *Johannem Morpheu* prope Aulam Stationariorum.

Nobilissimo & Amplissimo

D^{no} C O W P E R,

Baroni de Windham,

Regalis Magnæ Britanniae Sigilli Custodi
Dignissimo.

Offero tibi Nobilissime & Amplissime Domine, brevem & properatam earum rerum commemorationem, quæ tuis, magna ex parte, monitis & consiliis gestæ sunt, digneris in hac publica & communi lætitia, si quid tuis eruditis & cultis auribus minus dignum attulero, illa tua innata lenitate & comitate, quæ inter cæteras tuas eximias & prope singulares dotes & virtutes tam conspicua est, ignoscere & equi & boni consulere. Non enim præstandi fiducia, sed temporis potius opportunitate & ratione, quæ aliquid hujusmodi deposcere & flagitare mihi videbatur, allectus & excitatus sum. Tu, summe Juris & æquitatis arbiter, bonarum Artium Mecenas, qui omnium primus ad supremam illam dignitatem id ætatis evectus; omnium primus eo modo, nempe non privati compendii & questus, sed justitiæ, decoris, & dignitatis habita ratione, gesseris; ut omnium primus

Magnæ

Magnæ Britanniae Regalis sigilli custos, sic omnium diutissime
merita tua sorte & amplissima dignitate ut fruaris, non nostra
tantum, sed communia omnium vota expetunt. Ex illis enim sum-
mis regni ministris & illustribus viris ipse imprimis es, qui
hanc exploratam & testatam Reginae laudem posteris relicturi
sint, nimirum, Regnante Anna Regina omnia meritis obtineri.

Illustrissime Domine

Tui Observantissimus,

J. C.

OR A-

ORATIO.

CUM eximia & singulari Dei benignitate factum sit, ut ex quo optima & prudentissima nostra Regina ad Regni gubernaculum accessit, tam foelices, tam salutare & supra omnem antiquitatis memoriam, gloriosos exitus res nostræ ubique sint consecutæ : Cumque optatissima hæc cum Scotis conjunctio & coalitio, toties, & tam studiose à nostris nequicquam tentata, & fere desperata, tandem quasi felicitatis nostræ cumulus videatur accessisse ; atque hodierno die ea de re gratulationes & supplicationes publice habeantur, ipsique procures & delegati non amplius utriusque sed prorsus ejusdem gentis in eadem Curia, optimæ & boni publici studiosissimæ Principis auspiciis & curis, deliberaturi conveniant : Visum est non ineptum neque ingratum fore, res tantas, tam fæliciter gestas Latina Oratione breviter attingere. Equidem, scio hæc omnia piè, copiosè, & eleganter in templis nostris per totam regionem hodie celebratum iri ; id autem fit Sermone patrio, qui quantumvis nobis placeat, iisdem tamen finibus quibus insula nostra fere continetur : Debere autem videantur commemorationes & significationes lætitiæ & prosperitatis nostræ exire, & ad easdem quoque gentes quæ auxilii & opis nostræ cumulatissime fuere participes, pertingere. Accedit etiam quod ser-

mo Latinus, ut latius patet, sic magnarum rerum memoria fidelior conservator, ab omnibus *Europæ* gentibus libentius adhibetur. Recordamur & recente adhuc memoria tenemus, quam anceps rerum status, moriente fortissimo Rege *Gulielmo*, quam tristis prospectus ob oculos versaretur: Fœderatorum exercitu peritissimo illo Duce & Imperatore, qui etiam gratia & authoritate socios quasi astrictos teneret, orbato: *Ludovici* Regis Nepotæ *Hispaniarum* Regni potito, & pro Rege habito: Principe *Eugenio* in *Italia* difficultatibus maximis laborante: *Hungaria* ferociente & æquas pacis conditiones rejiciente: Quodque omnium periculosissimum videbatur, *Bavaria* Duce in ipsis visceribus *Germanorum* Imperii ditionis grassante, & cum magno & delecto exercitu, additis Gallorum copiis, *Germanorum* Imperatori exitium & interitum minitante: Quin tota fere *Europa* de libertate & salute maxime periclitante: Domi autem, in patria, fisco & ærario exhausto & ære alieno pene obruto; *Scotorum* animis propter insignem apud *Darrenam* injuriam & illata damna prius alienatis. Nonne optima nostra Regina in ipso regni aditu, in ipso limine maximis & fere insuperabilibus difficultatibus circumdata, & quasi obseffa teneri videbatur? At quam brevi, quam paucis non dico annis sed mensibus hæc formidolosa omnia prudentissimæ Reginæ consiliis & suorum fortitudine, vigilantia, & solertia discussa & dissipata, imo in ipsorum hostium capita conversa & retusa vidimus? Adeo ut viderentur ardua & periculosa hæc omnia ideo orta & enata, ut à sapientissima nostra Regina, cum majore sua laude & immortalis gloria superarentur. Et enim simul atque Illustrissimo atque fortissimo nostro

Malborio à Regina, supremo Duci & Legato constituto summa Belli à foederatis sociis honorificentissime credita & commissa fuit; Deus bone! quam subito mutata omnia, quam nova & diversa rerum facies exorta! Gallis repulsis & à Batavorum finibus longius submotis, complurimis locupletissimis & munitissimis urbibus expugnatis, firmissimis hostium castris apud *Schellengberg*, non sine magna, rêvera, tam hostium quam nostrorum strage, captis & direptis; audax sane & illustre facinus, quod, licet magni constiterit, aditum tamen omnino interclusum ad immortalem illam, quæ consecuta est, victoriam aperuit, & ansam opportunam præbuit: Tum illa ipsa nobilissima saluberrima & nunquam ex animis hominum delenda apud *Bleinheim* victoria felicissime reportata. Equidem nihil hic dicendum suscepi de prudentissime & solertissime suscepto consilio, de caute & fidelissime celato, de astute simulatis & tectis copiarum itineribus, de nostrorum militum incredibili in acie virtute, de intrepida Ducis *Malborii* Fortitudine, & sedata in maximo prælii discrimine animi præsentia, de provida suis subveniendi, omnes in hostem opportunitates illico captandi cura, solertia & vigilantia. Longe alios ille laudatores habet; ipse Augustus *Germanorum* Imperator, ipsi potentissimi foederati ordines, optimi nostri Socii, conceptis verbis eum perhonorifice, & eleganter sæpius collaudarunt, noster amplissimus Senatus decreto publico in laudem & honorem ejus facto, perpetuum nomini & famæ ejus monumentum parandum & construendum voluerunt. Neque hic dicendum de ingenti hostium numero, de illorum Ducibus, illic occisis & captis; hæc, inquam, gentium historiis & doctissimorum

virorum monumentis omni æternitati consecrata erunt. Hoc tamen cum vestra bona venia dicam, ipsam Victori-
 am Ducis *Malborii* virtuti & singulari rei militaris scientiæ ab ipso Romano Imperatore, ab ipso clarissimo *Eugenio*
 cæterisque Ductoribus, imò communi omnium fama ac-
 ceptam esse referendam agnosci; tum ferocientes hostes de
 spe certissima, ut opinabantur, dejectos; Romani Imperii
 imò *Europæ* libertatem & dignitatem vindicatam; funda-
 menta communis salutis & incolumitatis jacta & firmata,
 quibus quicquid à nostris gloriosum & salutare in posterum
 gestum fuerit, inniti necesse est. Neque solum vincere sed
 victoria uti *Malborius* noster, si quis unquam, scire perspi-
 cere & penitus intelligere videtur. Itaque miseris illis ho-
 stium reliquiis ita à tergo instabat, adeoque fugientes mi-
 lites ab infestis & incensis agricolis intercepti & occisi, ma-
 gnisque itineribus & præcipiti fuga fatigati, fame & com-
 meatus inopia pessime accepti, ut pauci admodum inco-
 lumes ad suos pervenerint: Oppida etiam Nobilissima ad
Danubium & aliis in locis quamplurima ex hostium ma-
 nibus, in quibus ipsum celeberrimum *Landavium*, recu-
 perata sunt: Tota illa florentissima Regio *Bavaria*, antea
 intacta, bellicosissimis incolis repleta, omni bellico appa-
 ratu Instructissima, Germanorum Imperatori addita est,
 unde maximæ opportunitates & commoda communi causæ
 accesserunt. Sed ne his quidem maximis & foelicissimis diu
 immorandum. Ad celeberrimum apud *Ramillias* prælium
 festinat Oratio, apparet quidem quam gravem, quam
 formidolosum hostem laceessimus: Dixissent fortasse pe-
 ritissimi rerum æstimatores fore illum tot tantisque acceptis
 cladibus

cladibus & vulneribus in longum tempus non magnopere
timendum : Ecce autem, ut in priscis fabulis, uno Hydrae
capite abscisso plurima renata ; maximum & instructissi-
mum exercitum nostris numero superiorem optimis & pe-
ritissimis ducibus in cervices nostras imminere, imo nostros
ultero provocare & laceffere ausum. Hic igitur altera cele-
berrima, & unius felicissimi Ducis *Malborii* ductu & con-
siliis parta Victoria, quæ quidem si haud priori illi *Blein-
himmensi* par, at certe quam proxima & simillima. Ve-
rum enim vero quod fusus, fugatus, & iterum pene dele-
tus hostium exercitus, castra, signa, impedimenta &
sarcinae, apparatus bellicus, ingens militum, & ductorum
numerus captus & occisus, id quidem pars victoriae mi-
nima, imo illa, illa tot antiquissima, locupletissima, mu-
nitissima oppida & civitates *Flandriae*, tanta illa ditissima
feracissima, & incolarum numero frequentissima Regio &
terrarum tractus, unde tantus novorum militum delectus,
tanta stipendia & hyberna nostris adhuc suppeditata, intra
paucas septimanas & quasi uno spiritu capta aut in dedi-
tionem redacta : Nonne hoc est victoria uti ? Nonne il-
lustrissimus Dux *Bavarus*, unus fortasse ex audacissimis, &
peritissimis *Europæ* ducibus, quocum sibi res esset tandem
aliquando cum suo maximo malo & damno sensit ? Sed
multa lubens prætereo, pene enim obruor rerum prospere
gestarum magnitudine & frequentia : Respiremus tantis-
per, aut saltem ad *Hispanias* animum convertamus. Non
ita pridem visum est nos *Britannos* gregarios quidem mili-
res audaces, ordinum etiam ductores satis strenuos & pro-
batos, exercituum autem duces suppeditare non posse,
usum scilicet & recentem militarem scientiam desiderari :

Regnante igitur felicissima *Anna*, quam subito omnia in melius mutata? Ecce enim exortus dux alter, missus in *Hispaniam* nobilissimus *Peterborius*, quam exiguo tempore copiolis suis maximam regionis partem devictam peragravit? Novum Regem *Carolum* tertium à Regina illo missum in regno stabilivit, celebriores civitates aut expugnavit aut ad ditionem recepit. *Barcelonam* cum rege intus incluso, contra *Gallos* fere ad fores suas & multos irrititos & deceptos *Hispanos* diu solerter & astute defendit, & appellente classe nostra obsidione felicissime levavit: Cujus quidem salutare consilium, exercitus nempe *Madridum* illico ducendi, si obtinuisset, Rex totam forte *Hispaniam* jampridem tenuisset. Quin & gesta nostra maritima & Navalicia non hujusmodi certe fuere, quæ silentio præteriri mereantur. Propter loci & temporis angustias missa facio minora & vulgaria: At quam illustris, quam integra apud *Vigum* parta Victoria? Octodecim Gallorum naves Bellicæ, tres *Hispanorum* captæ, demersæ, aut incensæ, tredecim Galeones, ut nuncupantur, onustæ captæ aut deletæ, magna vis auri & argenti & rerum prætiosissimarum, ingens gaza intercepta & domum à nostris deportata: Idque cum nostro levissimo damno & jactura; ne una quidem ex navibus nostris desiderata: Quæ ideo mihi notiora, quod tunc temporis Latina Oratiuncula à me utcumque commemorata sunt. Deinde antiquissima & nobilissima *Gebaltaria* ad metas *Herculei* laboris posita, freti *Gaditani* & *Mediterranei* maris clavis, urbs nobis sane magnæ Opportunitatis & momenti à fortissimo & peritissimo *Thalasiarcha* nostro *Rookæo*, & nautis suis paucibus diebus expugnata & capta: Quam quidem illustre
rei

rei maritimæ & militaris Scientiæ suæ monumentum nobis reliquit. Et paulo post Urbs illa contra conjunctas Gallorum & *Hispanorum* copias, non minore nostra laude & gloria, quam illorum labe & ignominia audacissime & felicissime defensa & propugnata, obsidione levata est. Galli autem, qui obsessis suppetias ferre moliebantur, nacti, ut existimabant, maximam in nos classemque nostram opportunitatem, quippe necesse fuerat *Roakeum* nostrum *Gebaltariæ* milites et nautas, nitratum pulverem, belli instrumenta & apparatus in præsidium urbis vel invite de classe sua suppeditare; tum proprætoria Batavorum cum sex aliis Bellicis navibus & quatuor è nostris, ut mercatoribus præsidio essent, aliquot ante diebus de Classe dimissæ fuerant; navium quoque nostrarum carinæ crassæ admodum, & limosæ, ideoque ad pugnam minus aptæ: Gallis autem & *Hispanis* hæc omnia longe secus; magnarum navium, tormentorum & militum numero, omni apparatu Bellico longe nos superabant, additis etiam ex Gallia duodecim, ex *Hispania* undecim actuariis, sive triremibus, quæ eis in prælio magno fuerunt usui; tum domi, ad oras scilicet *Hispanicas* pugnandum: Nihilominus tamen initum est maximum & nostra aut patrum nostrorum fortasse memoria acerrimum navale prælium, & maximis viribus, maximis animis & contentione obstinatissime utrinque decertatum, & quanquam devictos se hostes palam fortasse non agnoscunt, tamen nunquam exinde iterum experiri, nunquam instructa acie nobiscum congredi ausi sunt: Hoc certe constat, illos de spe & consilio suo, *Gebaltariæ* nimirum recuperandæ dejectos, *Hispanos* deseruisse, cum maximo suo damno & jactura do-

mum inglorios rediisse ; nostros salvis rebus suis, ne una
 quidem desiderata nave, victores volitasse, & deinde totam
 fere *Hispania* oram, oppida & urbes maritimas in deditio-
 nem redigisse ; etiam nunc huc illuc suppetias *Carolo* Re-
 gi ad libitum ferentes dominari ; Gallos autem intra por-
 tus & munitiones timide, inhoneste & indigne se continere.
 Sed me rerum pulcherrime gestarum quasi ætus abripit.
 Hoc solum addam, nonne videtur Regina nostra illustre
 suum munus egregie tueri, *Europa*, nimirum, diuionis
 & imperii libram victrice manu tenere ? Lances arbitrio
 suo prudente & salutifero attollere & deprimere ? Certe
 quidem tanta est, & tam incredibilis in mortalium animis
 & moribus dissimilitudo & discrepantia, ut alii ad injurias,
 ad bella, ad cædes, ad generis humani perniciem, alii ad
 opem & salutem, ad concordiam, & tranquillitatem nati
 & a natura comparati videantur. Dicturi fuissent pleri-
 que Reginam nostram ististam diversis, tam dissitis in lo-
 cis terra marique bellis, tam operosa, tam varia domi
 forisque procuratione & administratione satis anxie disce-
 neri ! id tamen non prohibuit quo minus, quam exteris
 nationibus salutem & libertatem restituisset, domi quoque
 suis, auctam & optata hac utriusque gentis conjunctione
 & coitione cumulata conciliare niteretur, atque etiam
 faustissime confecerit. Illa Hadriani murum, antiquum
 illum obicem auspicato & cum gentis utrisque perpetua
 salute perfregit. Augustum sane, & felix fortunatumque
 spectaculum, quod maiores nostri videre votis omnibus
 optarunt, & quo obrabilius aut magis salutare nulla un-
 quam posteritas visura est. Atque hæc omnia quinque
 annorum spacio confecta sunt ; quod quidem, ut supra
 omnem

omnem antiquitatis memoriam, sic posterorum fidem futurum videretur. De rei difficultatibus modo, Dei optimi maximi beneficio, nil attinet dicere, de utilitatibus & commodis ex plurimis, pauca magis obvia delibemus. Ac primum discussæ & dissipatæ antiquæ & inveteratæ inter utramque gentem simultates; sublata crebra & funesta illa in ipsis insulæ visceribus, bella, cædes & finium devastationes; aucti sumus accessione fortissimæ simul & acutissimæ gentis, cujus est & facere scribenda & scriptis fortia facta disertissime mandare, nec Marti quam Musis amicior; quæ à Romanis invicta, ab omni externa gente inviolata & fere intacta permansit, cui regiam debemus stirpem & familiam, illarum fere omnium quæ hodie per *Europam* imperant, forte antiquissimam, nec tam à victoribus *Normannis*, ab infidis *Saxonibus*, ab exteris, sed quod nationis magnum decus est, à patria gente, in ipsis patriæ finibus oriundam; oborigines, & genti cui præest pene coævam. Tum illa militaris indoles & innata propensio, quâ incitati *Scoti* externarum gentium militiæ facile nomen dant, & illarum angusta stipendia merentes totam sæpe ætatem foris sub armis inutiliter & infelicitè ducunt, at nacta modo opportunitates ampliores & magis fructiferas domi, insumetur in patriæ finium & jurium defensione & propagatione, in re navali, cujus fere sunt adhuc rudes; gentis denique suæ communi salute & utilitate procuranda, patriis, inquam, stipendiis quæ ut majora sunt, tum vulneratis & ætate confectis pensiones datæ, nosocomia & xenodochia splendida & bene dotata, ubi reliquam ætatem honeste degant, exstructa & parata sunt. Tum ex commerciis & mercatura maxima emolumenta & com-
moda

moda sese offerunt, omnes insulæ & *Colonia* nostræ in *Asia* & *America*, magnis sumptibus & labore occupatæ, munitæ, cultæ, & sustentatæ ultro patent, & *Scotos* ut secum negotientur invitant; quod quidem, ut quanti sit momenti, intelligant, intueantur diffusam, potentem fructuosam & locupletem mercaturam nostram, cui, quin parem sibi brevi tempore promittant, nihil est quod obstat, exinde autem quanta sit futura arte & manufactorum operum, quanta ex agris & fundis reddituum & fructuum, quanta incolarum frequentia, divitiarum & virium incrementa, quis non videat? Sed ne longior sim, hoc unum addam, quod quidem instar omnium est, nimirum in mari nostro piscatio, quæ quidem & ingentibus *Hispanorum* auri & argenti fodinis, magnis Gallorum vini, aquæ vitæ, ut nuncupant, aliarumque rerum & mercium exportationibus, & cujusque gentis divitiis & commodis comparari & æquiparari jure merito potest. Tanta enim est & tam incredibilis vis & multitudo hælæcum, sardiniarum, Capitonum atque idgeneris piscium, qui bis singulis annis, statis mensibus ad oras præcipue septentrionales *Scotiæ*, gregatim confluunt, atque ea loca tam mirifice & præcipue adamant, ut à natura, vel potius naturæ domino, viderentur illò, ad litus & portus, ideo missi & quasi adacti, ut ab incolis quam minimo labore pene ad fores caperentur. Huc usque, re vera, semper aliquid impimenti intervenerat, vel sumptus magnitudo, vel deerant fortasse loci opportunitates, imo laboriosi & industrii homines & manus desiderabantur, quæ omnia nunc affatim suppetunt. Hinc igitur plebi labor & occupationes, navigiorum ædificationes, nautarum

rum Seminarium, opum & devitiarum fons perennis; hinc rei maritimæ & navalium virium incredibilis accessio, mercatores, navarchi, classis præfecti, etiam Thalasiarchæ; etenim cur idem modo non eveniat *Scotis*, quod nostris *Cambro-Britannis*, qui non ita pridem, regnante scilicet *Henrico octavo* eodem Indigenarum jure donati fuere? Et quemadmodum dicitur concordia res crescere, ita certissima & exploratissima spes est fore ut hac felici concordia, Conjunctione & Coitione res nostræ in communem non diutius, inquam, utriusque sed ejusdem gentis utilitatem, salutem & incolumitatem, laudem etiam & gloriam ultra quod conjectura adhuc possumus assequi, crescat & augeatur. Interea autem dum secundis nostris rebus, atque hac jucundissima spe nos oblectamur; dum de bellis per totam *Europam*, de expugnationibus, de cladibus, de finium deprædationibus & vastationibus, nos undique tuti & securi, in rerum copia & affluentia, in tranquillitate & ocio, tanquam ociosi spectatores potius quam actores, pacis & concordix commodis magis intenti, inter nos sermones habemus, quas gratias agi? Quas laudes Augustissimæ atque optimæ Reginx nostræ haberi par est? Bone Deus! Quam misere, quam infeliciter plerique Christiani principes errant & hallucinantur? Orbis terrarum pacem & tranquillitatem perturbant, bella, calamitates & injurias vicinis, egestatem & miseriam suis inferunt; si quod oppidulum, aut provinciam per vim aut fraudem hodie arripuerint, cras amittunt; aut si quid forte de male partis aliquandiu hæreat, quid inde fit? Seminant bella, & bellorum calamitates sibi vel posteris suis;

suis ; in sua enim quisque oblata occasione involare paratus erit, at vexati & miseri interea cives, ut olim Achivi, plectuntur. An ullum decus, ulla hinc vera laus & gloria ? At si quis perniciem, ruinam, servitutem inferentibus obstiterit, opem & auxilium laborantibus & periclitantibus ultro & feliciter attulerit ; saluti, & suis & omni *Europæ*, imo quodammodo humano generi fuerit ; atque si accesserint etiam illa militaris laus & gloria, laureæ, victoriæ, triumphus, meriti, iusti, laudabiles & salutare, talis quidem non tantum reliquis uspiam principibus anteposendus, sed ad Dei optimi maximi beneficam & divinam naturam omnium proxime accedere videatur : Nulla enim re, ut ait Latinus Orator, homines ad deos propius accedunt, quam salutem hominibus dando. Quod certe a felicissima atque optima nostra Regina cum sua immortalis laude cumulatissime factum videmus. Illa antiquam & pene sopitam gentis suæ bellicam laudem & gloriam, quæ per Galliam per Cyprum, usque ad sancta Hierosolymorum mœnia olim penetraverat, excitatam revocavit, & ad *Rheni*, ad *Danubii* ripas perduxit : Tum primum illic visæ sunt victrices & salutare nostræ rubræ cruces per aerem fluitare. Tunc primum illis longinquis in locis apparuit quantos spiritus, quam intrepidam virtutem libertas patria & ingenua fors domi *Britannorum* animis inspirasset ; tum ostensum est illas Gallorum veteranas copias, illos invictos duces, qui nil minus quam de *Europæ* imperio & dominatu dudum somniaverant, vinci posse. Obstupuerunt *Danubii* accolæ cum et hostium turmas, & metus et terrores suos eodem flumine submergi et obrui,

con-

conspicerent. Illa iterum fufis fugatifque & pene deletis apud *Ramilias* hostibus *Flandriam* tot munitis, frequentatis, opulentis oppidis & urbibus repletam & quasi confitam paucioribus feptimanis, quam annis videretur capienda, ex hostium manibus eripuit. Illa Antiquiffimam & Nobiliffimam regionem, *Hispaniam*, ab externo dominatu & turpiffimo Galliorum iugo, qui quod armis nunquam potuerant, dolis & malis artibus fuerant affecuti, liberatam Regi optimo & libertati avitæ reftituit: Quid dicam de Subaudia, quid de *Italia* auxiliis & ftipendiis toties fublevata? Hoc certe absque ulla adulatione aut oratoria amplificatione jure merito affirmare licet, *Germanorum* Imperii confervationem, *Europæ* libertatem & falutem Reginae noftre armis & confiliis acceptam effe referendam. Atque hæc omnia infperata hac, & quæ vifa eft ipsius regno refervata, conjunctione & gentium coitione feliciffime cumulavit. Quo uno confilio pax & concordia, falus & incolumitas, opes & vires noftre in perpetuum firmatæ & ftabilitæ videantur: Etenim quanta fit fociata & unita *Britannia*, orbis adhuc non vidit. Ad pacis quoque opus & diligentius & fortiffis multo feliciffis licebit attendere: Legam nostrarum ruinas farcire, vel potius, ut fit in vetuftis ædificiis ætate corrudentibus, patrida materia dempta, novam & integram fubdere, tum ad commoda inquilinorum, tum ad fpeciem reficere ad inftaurare: Odiofat litium ampliationes, comperendinationes & procrastinationes tollere, vel certe coercere; magnis impenfis & fumptibus modum adhibere; fundorum venditionum emptionum, & oppignerationum, ut nunc quidem in *Scotia* fit, tabulas publicas & acta conftituere, multaque

hujusmodi, quorum iniquitatem & incommodum aut
 opportunitates & emolumenta Scoti ab inveteratis, apud
 nos moribus & consuetudinibus liberi & immunes, multo
 rectius deprehendent, & emendabunt libentius. Sed quid
 multa? Communi saluti & commodis concordibus votis
 consultum iri perspicuum & quasi exploratum videtur.
 Quid igitur superest, nisi ut felicitati nostræ, ut nobis ipsi
 non deessemus; ut missis antiquis odiis & simulatibus, ab-
 legatis levibus istis altercationibus circa ritus & cærimo-
 nias, circa auctoritatem & regimen in sacris, quæ quidem
 curam, re vera, humanarum potius quam divinarum re-
 rum sapiunt, præsertim cum utrisque æmulis abunde legi-
 bus sit cautum. Certemus pietate erga deum, charitate
 & mutuis inter nos officiis, Regina grati animi sensus non
 verbis tantum, quanquam & illis quoque amplissimis, sed
 etiam fide, obsequio & observantia testemur. Illis etiam
 solertissimis regni ministris, & amplissimis ad tam illustre
 opus delectis viris, qui de dignitate sua nonnihil diminu-
 ere ut communi saluti confulerent, dignati sunt, gratias
 immortales agamus: Illorum nomina, cum augusta Do-
 mina sua, cujus perspicacissima mente & consilio electi &
 nominati sunt, ad omnem æternitatis memoriam sint
 permansura: Crescent in dies, ut fructus & commoda,
 sic illorum laus & gloriæ, nec enim minoris momenti,
 utilitatis & præsidii hæc conjunctio, & coalitio, quam à
 reliquo terrarum orbe secretio & disjunctio futura videat-
 ur.

De optatissima **ANGLORIUM** et **SCOTORUM** Coalitione.

Natura hostili divisit ab orbe *Britannos*,
Et refluo cinxit littora tuta freto.

Anna dat Angligenis tandem coalescere *Scotas*,
Junxitque æternum corda inimica diu.

Dicturos olim seros mihi crede *Nepotes*,
Munere Naturæ non minus, *Anna*, tuum.

Sub imaginem Reginæ.

Augligena hæc *Pallas*, cujus felicibus ausis,
Orbis hyperborei paxque salusque Venit.

Nec minor illa salus patriæ, quæ junxit in unam,
Gentis in æternum dissona corda suæ.

Aliud.

Anna hæc bellipotens, cujus felicibus armis
Europæ turpi libera colla iugo.

Anna salutifera hæc, *Anglis* coalescere *Scotas*

Quæ dedit, & gentem junxit utramque domi,

R E G I N Æ.

Albion, Europæ tibi recto examine libram,
 Tempore ab antiquo jure tenere datum.
 Ast oblita diu munus tam nobile dextra,
 Omnia turbarant dissona corda domi.
Astræa hæc miserans, *Annæ* tibi principis, ora
 Sumpsit, & antiquum discere jussit opus.

De parta apud Bleinheim Victoria.

Gallia visa diu notos oblita *Britannos*,
 Temporis antiqui seu meminisse nefas.
 Exciderant animo prorsus *Pictavia* castra,
 Tristique *Aginii*, quæ data terga fugæ.
Cresciaci quondam Campi, victusque *Philippus*,
 Regnata & nostris regibus ora diu.
Pigram ferre olim perhibent obliviam *Lethen*,
Danubii latices at meminisse docent.

De Liliis & Rosis.

Pallida desertis marcescant lilia campis,
Europa, Angligenas consere læta rosas.

De Jure Salico.

Liligero injuste prohibetur *Fœmina* Sceptro,
Pœnas ne repetat *Fœmina*, Galle, cave.

Duci & Principi MALBORIO.

Accipe tot partis, animosa *Britannia*, palmis
Insignem, tua quot vix tulit ora, virum.
Testis *Tallardus*, testis *Germania* *Victrix*,
Testata *Europæ* libera colla jugo.
Quin hostem vicisse parum est, felicibus ausis
Cui cujusque vagas spes superasse datum.

De domo ejus *Bleinheim* dicta.

Blenheim me dicunt, ædes sum sacra saluti,
Malborio Europæ quæ duce parta meo.

Amplissimo magnæ *Britanniæ* Thesaurario.

Nummos bellorum nervos dixere periti,
Nervos, quis nescit, spiritus intus agit.
Principis ingentis, Custos dignissime, *Gazæ*,
Sæpius & Regni qui sacra fræna regis.
Usque tot astrictas Gentes, tot parta *Trophæa*,
Das, nervos purâ docte movere manu.

Domino *PEMBROKIÆ* & *MONTGORIA* Sacri Concilii Præsidi.

Concilii, *Pembroke*, sacri dignissime Præses,
Puppe sedens faustum qui dare doctus iter.

Ecce

Ecce modo optatas duce te pervenimus oras,
Parque salutifero solvere vota deo est.
Fluctuet externis quamvis ratis altera ventis,
Ad portum monitis hanc quoque duce tuis.

**Illustrissimo Duci de QUEENSBOROW Scotia
Proregi.**

Sacra Caledoniæ toties cui credita cura,
Et modo cui Prorex, factus es alma salus.
Te *Thamesis* fausto venientem cernere passu
Et *Forthæ* socias jungere, gestit aquas.
Dumque, inquit, nostri volventur in æquora fluctus,
Ripæ sint memores nominis usque tui.

**Amplissimo Domino SEAFIELD Scotia
Cancellario.**

Artes si ingenux, patriæque scientia juris,
Et laus prisca domus, cuique fuere decus.
Hæc te, summe fori Præses, fecere peritum
Rite Caledoniæ consuluisse tuæ.
Quæ vis ingenii, & dubiis solertia rebus,
Sit tibi, nonne satis lux hodierna docet?
Albion alma tibi plaudat, nunc denique tuta,
Civibus omnigenis cum venit una salus.

R E G I N Æ.

O gentis decus ! *Europæ* tutela ruentis,
 Undice quâ sentit libera colla iugo.
 Cui Latiae plaudunt aquilæ victricibus alis,
 Plaudit & auriferi libera ripa Tagi.
 Nunc Tamefis Forthâ, Taioque Spioque Teoque,
 Auctus majores volvere gestit aquas.

Eidem.

Alma salus fociis, nova missa *Astræa Britannis*,
Europæ libram docta tenere manu.
 Cujus vel premere arbitrio, vel tollere lances
 Visa haud immerito fata dedisse tibi.
 Quandoquidem geris æterno quæ carmine digna,
 Aonio faveas, magna patrona, choro.
 Sic Thamesin Rhodano cernas dare jura superbo,
 Agnoscat Dominam Caletiumque suam.

J. C.

 F I N I S.

REGINAE

O gentis decus ! Europe cuncta tuentis,
 Iudice quæ sentit libera colla iugo.
 Cui Iactæ plaudunt aquilæ victricibus alis,
 Plaudite & amantem libera ripa Tagi.
 Nunc Tamesis Formosâ, Tisidæque Spodæ
 Ausus majores volvere gelit aquas.

Eidem.

Alma salus locis, nova missa Africa Britannis,
 Europe libram docta tenere manu.
 Cuius vel premere arbutio, vel tollere lances
 Vis haud immerito sua dedisse tibi.
 Quandoquidem gens æquinoxialis carmine digna,
 Aonio faves, magnæ prælo, choro.
 Sic Tamesin Rhodano vasis dare iura superbo,
 Agnoscas Dominam Calcedoniamque suam.

J.C.